

УДК 658.589:330.45

Шитікова Л.В.¹, Головатенко О.С.²

¹ канд. економ. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² асп. НУ «Запорізька політехніка»

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

Сьогодні управління інноваційним потенціалом підприємств машинобудівання передбачає комплексне вивчення процесів, що впливають на формування, розвиток і затребуваність ресурсів. Цей процес потребує активного пошуку і розробку оптимальних моделей, які допоможуть підприємству досягти запланованих цілей. В процесі моделювання треба враховувати, що сучасне підприємство, його стан розвитку характеризується існуванням різних за організацією та складністю виробничих процесів.

Переваги моделювання:

- більш точне визначення показників, що дасть можливість приймати вірні стратегічні рішення щодо ресурсів підприємства;
- ясність щодо виконання функцій, що дозволить:
- приділяти більшу увагу певним функціям, таким, як підвищення ефективності дорогих операцій;
- виявити і скоротити обсяг операцій, які не додають цінності кінцевому продукту.

Недоліками моделювання можна вважати:

- 1) процес опису функцій може бути зайво деталізованим;
 - 2) модель може бути складною і її важко підтримувати;
- для якісної деталізації потребуються спеціальні програмні засоби; модель швидко застаріває в зв'язку з організаційними змінами.

Структурні економіко-математичні моделі, які ґрунтовані на дослідженні взаємозв'язків між параметрами величин, дозволяють визначити, як зміни одних параметрів впливають на модифікацію інших.

Застосування економіко-математичних моделей у системі управління трудовими ресурсами значно скорочує час на підготовку прогностичної інформації, яка при цьому має високий якісний рівень. Наявність в наборі методів управління моделей критеріальних показників забезпечить в короткий термін визначення їх прогностичних рівнів, контроль ступеня досягнення цілей та оцінку передбачуваного на них впливу.

Інноваційний характер розвитку підприємства стосується не тільки технології і техніки, але поширюється і на процеси вдосконалення механізму управління. Цілком природним є вимога інноваційного моделювання намічуваних реформ по перетворенню механізму управління інноваційним потенціалом підприємств машинобудівної галузі. Систематичне проведення експертизи запропонованих заходів за критеріями прийнятності та економічної ефективності має стати правилом.

Модель дозволяє встановити, наскільки змінився прибуток на одного працівника за рахунок рівня рентабельності продажів, питомої ваги виручки

в загальному обсязі виробленої продукції та продуктивності праці та інші важливі для підприємства показники.

Ефективно працююче господарство створює стратегічні можливості, так як вивільняються ресурси для нового використання або для здійснення нових виробничих можливостей. Процес управління складний і неоднозначний, тому існує багато різних поглядів і теорій, які прагнуть пояснити це явище. Дієве управління дозволяє підприємству працювати і отримувати прибутки, протистояти несприятливим ситуаціям. Воно повинно корелювати з вимогами законодавства, бути узгодженим з загальною економічною політикою і загальними принципами господарювання суб'єкта.